

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Велико Търново, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любка М.а

при участието на секретаря Силвия М. Тодорова
като разглежда докладваното от Любка М.а Търговско дело № 20214100900022 по описа за 2021 година

Предявени по реда на чл.415 ал.4 вр. чл.422 ал.1 ГПК в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване иск с правно основание чл.430 ал.1 от ТЗ вр. по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена главница, искове по чл.430 ал.2 ТЗ вр. чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена договорна лихва за претендираните периоди, иск по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена наказателна лихва, иск по чл.86 ал.1 от ЗЗД за законна лихва и искове по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за непогасени комисионни за управление на кредита, непогасени разноси, дължими за подновяване на договорната ипотека, непогасени разноси за връчване на покани чрез ЧСИ, ведно с акцесорна претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда до пълното изплащане на задълженията.

Ищецът „ПИБ“ АД със седалище гр.София, чрез пълномощниците си – И. Д. – Управител на ПИБ АД Клон Велико Търново и К. В. – ЮК, излага твърдения в ИМ, че между кредитора "ПИБ" АД София, клон В. Търново, и ответниците в процеса - В. М. С. и С. Л. С. е сключен Договор № ..... за банков кредит, на основание на който на ответниците - кредитополучатели е предоставен кредит в размер на 27000 евро. Сочи, че въпреки поетите задължения, длъжниците не извършват плащания за погасяване на задълженията си по Договора за банков кредит, а извършените действия и усилия от страна на ищеца за доброволно уреждане на задължението с тях се оказали безуспешни. Твърди, че са изпратени покани (предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на банков кредит) до задължените лица. Сочи, че Покана (предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на кредит) с изх. № 10-2037/21.05.2020г. е връчена на кредитополучателя В. С. лично на 28.05.2020г. чрез ЧСИ С. К. рег. № 809 на КЧСИ, съответно Покана (предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на кредит) с изх. № 10-2038/21.05.2020г. е връчена

на кредитополучателя С. С., чрез съпруга ѝ В. С., на 28.05.2020г. чрез ЧСИ С. К. рег. № 809 на КЧСИ. Твърди, че в срока, предоставен в поканите, не постъпили плащания за погасяване на просрочените задължения, поради което на 07.07.2020г. Банката – ищец е обявила процесния кредит за изцяло и предсрочно изискуем. Твърди, че по подадено от Банката – ищец заявление по чл.417 ГПК против ответниците – кредитополучатели е образувано Ч.гр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС, по което против длъжниците е издадена заповед по чл.417 ГПК и ИЛ за исковите суми:

Просрочена главница - **26 820.94 евро**;

Просрочена договорна лихва за периода 27.07.2017г. - 12.03.2020г. - **6 718.20 евро**;

Просрочена договорна лихва за периода 13.03.2020г. - 13.05.2020г. - **582.22 евро**;

- Просрочена договорна лихва за периода 14.05.2020г. - 06.07.2020г. - **354.25 евро**;
Просрочена наказателна лихва за периода от 27.07.2017г. до 12.03.2020г. вкл. и от 14.05.2020г. до 06.07.2020г. вкл. (за периода на извънредното положение от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. не е начислявана наказателна лихва) - **1 336.54 евро**;
- Законна лихва за периода от 7.07.2020г. до 26.07.2020г. вкл. - **149.01 евро**; Непогасени комисиони за управление на кредита - **563.22 евро**;
- Непогасени разноси, дължими за подновяване на договорната ипотека - 323.13 лева в еурова равностойност **165.21 евро** по фиксинг на БНБ;
- Непогасени разноси за връчване на покани чрез ЧСИ рег. № 809 в размер на 86.40 лева превалутирани по фиксинг на БНБ - **44.18 евро**,

против която заповед по чл.417 ГПК длъжниците са подали възражения в срока по чл.414 ал.2 ГПК, което обуславя правния интерес у ищеца от предявяване по реда на чл.415 ал.4 вр. чл.422 ал.1 ГПК в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване на настоящите иск чл.430 ал.1 от ТЗ вр. по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена главница, искове по чл.430 ал.2 ТЗ вр. чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена договорна лихва за претендираните периоди, иск по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за просрочена наказателна лихва, иск по чл.86 ал.1 от ЗЗД за законна лихва за периода от 07.07.2020г. до 26.07.2020г. вкл. с цена 149,01 евро, и искове по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за непогасени комисионни за управление на кредита, непогасени разноси, дължими за подновяване на договорната ипотека, непогасени разноси за връчване на покани чрез ЧСИ, ведно с акцесорна претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда до пълното изплащане на задълженията. Твърди, че съгласно приложеното Извлечение от счетоводните книги задължението по кредита към Банката към 27.07.2020 г. е в размер на 72 585.26 евро, като със заявлението по чл.417 ГПК съдът е сезиран с искане от цялата сума да бъде издадена в полза на ищеца заповед за изпълнение и изпълнителен лист частично за сума в размер на - 36 733.77 евро, представляваща сбор от горепосочените иски суми.

В срока по чл.367 ал.1 от ТЗ е депозиран писмен отговор на ИМ от ответниците по делото В. М. С. и С. Л. С., чрез пълномощника им адв.Ч. от ВТАК, с който е релевирано възражение за процесуална недопустимост на предявеният иск за главница по процесния Договор за банков кредит №.....г. против първия ответник В. М. С., поради отвод за прекратяване при висящ процес по чл.126 ал.1 от ГПК, отхвърлено от съда като неоснователно с определението по чл.374 ал.1 ГПК. По същество оспорват предявените искове като неоснователни по основание и по размер. Релевират възражение, че ищецът не е отпуснал твърдяната сума по сочената от него в уточняващата молба сметка. Релевират възражение, че в качеството си на кредитополучатели по процесния договор за банков кредит не са надлежно уведомени от ищеца за настъпила предсрочна изискуемост на вземането преди подаване на заявлението по чл.419 от ГПК в съда и вземането не е изискуемо в заявения размер и не е възникнало на предявеното основание. Релевират

възражение за нередовност на Извлечението от счетоводни книги от външна страна. Оспорват изцяло претендираните с ИМ като дължими вземания за главница, договорна и наказателна лихви. Релевират възражение, че липсват доказателства относно начина на изчисляване на лихвите, при какъв лихвен процент, за какъв точно период и при какви условия. Релевират възражение за нищожност като неравноправни на клаузите в процесния договор за банков кредит №.....г. относно ГЛП в размер на БЛП на Банката за евро, увеличен с надбавка от 4,61 пункта и наказателна лихва в размер на договорения лихвен процент с надбавка от 20 пункта, с твърдение, че лихвите и годишния процент са прекомерно високи и нарушават разпоредбите на ЗПК, поради което са нищожни на основание чл.19 ал.4 вр. с чл.19 ал.5 от ЗПК. Релевират възражение за изтекла погасителна давност относно ищцовите вземания за главница и лихви. Твърдят неяснота относно начина на изчисляване на претендираните главница, лихви и разноси.

В срока по чл.372 ал.1 от ГПК е подадена допълнителна ИМ от ищеца, с която оспорва всички наведени от ответниците с писмения отговор на ИМ възражения срещу предявените искове като неоснователни. Твърди, че ответниците са надлежно уведомени за предсрочната изискуемост на кредита чрез връчване на покани /предизвестия/ през ЧСИ С. К., връчени на ответника В. М. С., който е получил поканата и до съпругата си и втори ответник С. Л. С., като двете покани са получени лично на 28.05.2020г. Оспорва ответното възражение за нередовност на Извлечението от счетоводни книги от външна страна, позовавайки се произнасяне по Ч.гр.д.№1711/2020г. на ВТОС, по което е отхвърлена частната жалба на ответниците против разпореждането на незабавно изпълнение. Оспорва като неоснователно ответното възражение за нищожност на клаузи по процесния договор за банков кредит, позовавайки се на чл.4 ал.2 от ЗПК, според който същият не се прилага по отношение на ипотечни кредити.

В срока по чл.373 ал.1 от ГПК е постъпил допълнителен отговор на ДИМ от ответниците, чрез пълномощника им адв.Ч. от ВТАК, с който поддържат изцяло наведените от тях възражения с писмения отговор на ИМ.

Съдът, след като след като съобрази становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235 ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.10.2008г. между ищеца по делото „ПИБ“ АД и ответниците В. М. С. и С. Л. С., заедно като солидарни длъжници – кредитополучатели, е сключен процесния Договор....., по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателите банков кредит в размер на 27 000 евро за текущи нужди и погасяване на съществуващи задължения, с уговорен краен срок за погасяване на кредита – 15.10.2023г. Съгласно т.16 от раздел VII от договора за банков кредит, ползваният от кредитополучателите кредит се погасява по разплащателната сметка на равни месечни погасителни вноски, всяка една с падеж и в размер, определени в Погасителен план – Приложение №1, неразделна част от д/ра. Видно от изслушаната по делото ССЧЕ, предоставеният на ответниците – кредитополучатели кредит е усвоен еднократно на 17.10.2008г. по разплащателна сметка на ФЛ с IBAN BG77FINV91501003718850, открита на името на кредитополучателя В. М. С. в „ПИБ“ АД.

Видно от писменото заключение на ВЛ по изслушаната ССЧЕ, възприето от съда като

пълно, компетентно и обосновано, усвоеният кредит е погасяван по главница на дати, посочени в таблица №1 в к.9 и суми в к.10, които възлизат на обща сума – 179,06 евро, респ. усвоеният кредит е погасяван по лихви на дати, посочени в таблица №1 в к.9 и суми в к.11, които възлизат на обща сума – 2311,66 евро.

С Покана /предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на банков кредит/ с изх.№10 -2037/21.05.2020г. до В. М. С., връчена му лично на 28.05.2020г. чрез ЧСИ С. К., респ. с Покана /предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на банков кредит/ с изх.№10 -2038/21.05.2020г. чрез ЧСИ С. К. до С. Л. С., връчена ѝ на 28.05.2020г. чрез съпруга ѝ В. С., последният я приел със задължение да предаде, Банката – ищец, поради допуснатото неизпълнение по процесния договор за банков кредит №096LD-R-000256/16.10.2008г., и на основание раздел XI, чл.29.2. б.“а“ от д/ра за кредит, е поканила всеки от длъжниците в 7 дневен срок от получаване на поканата доброволно да погаси всички свои просрочени задължения в пълен размер, с предупреждение, че след изтичане на срока ще счита ползвания кредит за изцяло и предсрочно изискуем.

По подадено в съда на 27.07.2020г. от „ПИБ“ АД заявление по чл.417 ГПК против ответниците в процеса – длъжници е образувано Ч.гр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС, по което против ответниците солидарно е издадена заповед по чл.417 ГПК и ИЛ за исковите суми, против която длъжниците са възразили в рамките на срока по чл.414 ал.2 ГПК, което обуславя и правния интерес у ищеца от предявяване по реда на чл.415 ал.4 вр. чл.422 ал.1 ГПК на настоящите установителни искове за установяване съществуването на оспореното му парично притезание за исковите суми.

Видно от изслушаната ССЧЕ, кредитът по процесния договор за банков кредит е в просрочие, считано от 15.02.2009г. От писменото заключение на ВЛ по ССЧЕ се установява, че към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./ ответниците – кредитополучатели са имали:

- 137 вноски по главница, съгласно погасителен план към договора за кредит, които са били дължими на падежи и в размери, посочени в таблица №1 к.6 и к.7, като общият размер на просрочената сума по главница е в размер на исковата сума от 26820,94 евро / дълг 27 000 евро – погасени 179,06 евро = 26820,94 евро/.
- 132 вноски по лихви, които са били дължими на падежи и в размери, посочени в таблица №1 к.6 и к.8, като просрочената сума към 26.07.2020г. за лихви по извлечение от счетоводните книги на „ПИБ“ АД е в размер от 32 732,39 евро;

Видно от писменото заключение на ВЛ по ССЧЕ, задача №3, към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК, ответниците – кредитополучатели са имали неизвършени просрочени плащания за процесните парични вземания в исковите им размери, съвпадащи с размерите, съгласно издадената заповед по чл.417 ГПК.

Видно от ССЧЕ, начислените лихви /договорна лихва, наказателна лихва и законна лихва/ са в размерите, посочени в извлечение от счетоводните книги на „ПИБ“ АД, съвпадащи с исковите.

Видно от ССчЕ, платената ДТ за подновяване на договорна ипотека и заплатените разноси на ЧСИ за връчване на покани за предсрочна изискуемост, са, както следва:

- ДТ за подновяване на договорна ипотека, отчетена при „ПИБ“ АД на 17.10.2018г. е в размер от 323,13лв.;
- заплатените разноси на ЧСИ за връчване на покани за предсрочна изискуемост, отчетени при „ПИБ“ АД на 06.04.2020г. е в размер от 86,40лв.

Видно от ССчЕ, през м.май 2021г. недвижимият имот /жилището на кредитополучателите, върху който е учредена договорна ипотека за обезпечаване на процесния кредит, е продаден на публична продажба, и в „ПИБ“ АД, клон В.Търново на 02.08.2021г. е получен превод от ЧСИ от извършената продажба на недвижимият имот/апартамент 61 051,28лв. Видно от ССчЕ, с направеният превод от 61 051,28лв. „ПИБ“ АД покрива:

главница – 52 453,29лв.;

лихви – 1 943,39лв.;

съдебни разноси – 5 143,50лв.;

разноси – 409,53лв.;

комисионни – 1 101,57лв.

общо: 61 051,28лв.

Въз основа на удовлетворяване на процесните вземания на ищеца чрез осъществено принудително изпълнение на сумите по издадения ИЛ въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес, ВЛ по ССчЕ приема в задача №6, че непогасения размер поотделно на всяко едно от претендираните парични вземания на „ПИБ“ АД по процесния договор за кредит към 23.11.2021г. – дата на изготвяне на писменото заключение са, както следва:

главница – 1,96лв.;

просрочена договорна лихва -15641,89лв.;

законна лихва до 05.08.2021г. – 5741,05лв.;

такси/разноси – 90,75лв.;

общо: 21 475,65лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявените по реда на чл.422 ал.1 ГПК установителни искиове, предмет на делото, са процесуално допустими.

Разгледани по същество се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени изцяло.

Безспорно по делото се установи, че между Банката – ищец и ответниците в процеса, в качеството им на кредитополучатели, заедно като солидарни длъжници, е възникнало облигационно правоотношение от сключен между тях процесен Договор за банков кредит

№....., по силата на който Банката - ищец е предоставила на кредитополучателите банков кредит в размер на 27 000 евро за текущи нужди и погасяване на съществуващи задължения. Неоснователно е ответното възражение, че Банката – ищец е неизправна по договора за банков кредит страна, тъй като не е отпуснала на кредитополучателите сумата от 27 000 евро. Неоснователността на ответното възражение следва от писменото заключение на ВЛ по ССЧЕ, видно от което предоставеният кредит от 27 000 евро е усвоен еднократно на 17.10.2008г. по разплащателна сметка, открита на името на кредитополучателя В. М. С. в „ПИБ“ АД, предвид което Банката – ищец е изправна по договора за банков кредит страна, изпълнила задължението да предостави на кредитополучателите отпуснатата в кредит сума.

Безспорно от ССЧЕ се установи и че кредитът по процесния договор за банков кредит е в просрочие, считано от 15.02.2009г., като към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./ кредитополучателите са допуснали просрочие на 137 вноски по главница с общ размер просрочена сума по главница от 26820,94 евро и 132 вноски по лихви с просрочена сума по лихви общо в размер на 32 732,39 евро, посочени в таблица №1 – в к.6 и к.7 – за вноски по главница, респ. в табл.№1 к.6 и к.8 за вноски по лихви.

Съгласно чл.29.2 б.„а“ от процесния договор за банков кредит, Банката има право да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем, ако кредитополучателя/ите не извърши/ат което и да е плащане по този договор /не осигури авоар по разплащателната сметка/ повече от 5 работни дни след датата, на която плащането е станало изискуемо. От таблица №1 към ССЧЕ се установява, че към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./, допуснатото от кредитополучателите просрочие в неплатените 137 вноски по главница и 132 вноски по лихви е повече от 5 работни дни след датата, на която плащането е станало изискуемо, поради което са налице обстоятелствата, обуславящи упражняване от Банката – ищец на правото ѝ по чл.29.2 б.„а“ от д/ра за банков кредит да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем, което Банката е сторила с писмено предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на банков кредит до кредитополучателите с изх.№ №10-2037/21.05.2020г. до В. М. С., 10-2038/21.05.2020г. до С. Л. С., надлежно връчено им на 28.05.2020г., т.е. преди датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./, като кредитът по процесния договор за банков кредит се счита обявен за изцяло и предсрочно изискуем с изтичането на предоставения от Банката на длъжниците 7 дневен срок за изпълнение, т.е. считано от 05.06.2020г., но осчетоводяването от Банката на обявената и настъпила предсрочна изискуемост на кредита е, считано от 07.07.2020г. Ответното възражение, че двамата кредитополучатели не са надлежно уведомени от ищеца за обявената предсрочна изискуемост на кредита е неоснователно и недоказано и се опровергава от събраните по делото писмени доказателства, от които се установява, че уведомяването на длъжниците за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита е надлежно на дата 28.05.2020г., т.е. преди подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда – В. М. С. лично, респ. С. Л. С., чрез съпруга ѝ В. С., последният поел задължение да ѝ предаде.

Противно на твърдения на ответниците, във връчените на кредитополучателите уведомления за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, се съдържа посочване, както на просрочените задължения към 19.05.2020г. вкл. по пера, така и изрично волеизявление на Банката за обявяване на кредита за изцяло и предсрочно изискуем, в случай, че не последва пълно плащане на задълженията в определения 7 дневен срок за доброволно изпълнение от връчването.

Обявяването от Банката – ищец на кредита по процесния договор за банков кредит за изцяло предсрочно изискуем, е считано от 05.06.2020г., т.е. , макар, че е до два месеца след отмяната на извънредното положение, то е извършено при действието на настоящата редакция на чл.6 от ЗМДВИП /изм. – ДВ, бр.44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г./ и не нарушава забраната по чл.6 ЗМДВИП, тъй като след отмяната на извънредното положение на 13.05.2020г. нормативната уредба въвежда ограничение за начисляване на лихви за забава и обявяване предсрочна изискуемост в срок до два месеца след отмяната на извънредното положение, само на вземания от длъжници по договори за кредит, предоставени от финансови институции по чл.3 от ЗКИ. Ищецът „ПИБ“ АД е Банка по смисъла на чл.2 от ЗКИ – ЮЛ, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск, а не представлява финансова институция по смисъла на чл.3 от ЗКИ, поради което и Банката – ищец с обявяване на предсрочната изискуемост на кредита по процесния договор за банков кредит, считано от 05.06.2020г. и с начисляването на просрочена наказателна лихва за периода от 14.05.2020г. до 06.07.2020г. вкл. не е нарушила забраната по чл.6 от ЗМДВИП /изм. – ДВ, бр.44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г./. Само за пълнота съдът излага, че последицата от забава за плащане на задължения – забрана за начисляване на лихви за забава при забава за плащане на задължения на частно правни субекти по договори за кредит, предоставени от банки, и за обявяване на предсрочна изискуемост на вземания по такива договори, е съществувала само за периода на извънредното положение от 13.03.2020г. до 13.05.2020г.

С обявяване на кредита по процесния договор за банков кредит за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 05.06.2020г., вземането на Банката – ищец за просрочена главница е ликвидно и изискуемо. Видно от ССЧЕ, усвоеният кредит е погасяван по главница на дати, посочени в таблица №1 в к.9 и суми в к.10, които възлизат на обща сума от 179,06 евро, поради което, видно и от ССЧЕ, общия размер на просрочената непогасена главница по договора за банков кредит е в исковия размер от 26 820,94 евро /дълг 27 000 евро – погасени 179,06 евро = 26 820,94 евро/, в който предявеният по реда на чл.422 ал.1 ГПК иск по чл.430 ал.1 ТЗ за просрочена главница се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло, ведно с акцесорната претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./ до окончателното изплащане.

По делото липсват доказателства за извършени доброволни плащания от ответниците за погасяване на задълженията им за исковите суми. Съдът не възприема писменото

заклучение на ВЛ по ССЧЕ в частта, досежно задача №6, относно посочения непогасен размер поотделно на всяко едно от претендираните с ИМ парични вземания на основанията и за периодите, посочени в ИМ и уточняващата я такава към момента на изготвяне на писменото заключение от ВЛ по ССЧЕ, доколкото при отговора на задача №6 ВЛ по ССЧЕ е отчело принудително събрана чрез публична продажба сума от 61 051,28лв. по издадения ИЛ въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес, а съобразно т.9 от ТР №4/2013 от 18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, в настоящото производство по чл.422 ГПК съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в иския процес, като в това производство нормата на чл.235 ал.3 ГПК намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения ИЛ въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес.

На основание чл.430 ал.2 ТЗ, заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката. Съгласно т.9 от раздел V от процесния договор за банков кредит, за ползвания кредит кредитополучателят/ите заплаща/т на Банката годишна лихва в размер на БЛП на Банката в евро, увеличен с надбавка от 4,61 пункта, като към датата на сключване на д/ра за кредит БЛП на Банката за евро е в размер на 6,39% годишно, т.е. плаваща лихва.

В т.11 от раздел V от процесния договор за банков кредит е предвидено, че плащания, дължими, но неизвършени в срок, поради недостиг на авоар по разплащателната сметка на кредитополучателя/ите в Банката, се отнасят в просрочие и олихвяват с договорения в раздел V, т.9, лихвен процент плюс наказателна надбавка от 20 пункта, считано от деня, следващ датата на падежа на съответната вноска, независимо от това, дали падежът е в неработен ден, т.е. е уговорена дължимост от кредитополучателите, при допусната забава, на наказателна лихва.

Процесният договор за банков кредит е сключен на 16.10.2008г. за сумата от 27000 евро с легова равностойност от 52807,41лв., обезпечен е с договорна ипотека върху недвижим имот, т.е. подписан е при действието на Закон за потребителския кредит /обн., ДВ, бр.53/2006г., отм./, разпоредбите на който ЗПК /отм./ не са приложими спрямо настоящия договор за кредит на основание чл.3 ал.3 т.5 ЗПК /отм./, доколкото по силата на същия е отпуснат кредит, чийто размер е на стойност над 40 000лв., както и не са приложими и на основание чл.3 ал.5 т.1 ЗПК /отм./, тъй като процесния договор за кредит е обезпечен с ипотека върху недвижим имот. Спрямо договора са приложими материално-правните разпоредби, които са в сила към датата на сключването му. Действащият ЗПК, обн., ДВ, бр.18 от 05.03.2010г. и в частност разпоредбите на чл.19 ал.4 и ал.5 от същия, не е приложим спрямо процесния договор за банков кредит, от една страна, доколкото е приет и е в сила след сключване на договора, а от друга чл.4 ал.1 т.2 от ЗПК /обн., ДВ, бр.18 от 05.03.2010г./ изрично визира, че разпоредбите на закона не се прилагат за договори за кредит, които са обезпечени с ипотека върху недвижим имот, какъвто е настоящият договор

за кредит, поради което ответното възражение за нищожност на клаузите по т.9 и по т.11 от раздел V от процесния договор за банков кредит, досежно договорната и наказателна лихва, не са нищожни на основание чл.19 ал.5 от ЗПК.

Процесният договор за банков кредит е сключен при действието на Закон за защита на потребителите /ЗЗП/, като кредитополучателите, доколкото кредитът е усвоен за текущи нужди и погасяване на съществуващи задължения, а не е предназначен за извършване на търговска или професионална дейност, като ответниците – физически лица при сключването му действат извън рамките на своята търговска или професионална дейност, поради което имат качеството „потребител“ по смисъла на §13 т.1 от ДР на ЗЗП. Дефиниция на неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, се съдържа в чл.143 ал.1 ЗЗП, като такава е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. На основание чл.146 ал.1 ЗЗП, неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. Оспорените от ответниците като неравноправни и като такива нищожни клаузи по т.9 за договорна лихва и по т.11 за наказателна лихва, двете от раздел V от процесния договор за банков кредит, са изготвени предварително и поради това ответниците - потребители не са имали възможност да влияят върху съдържанието им, поради което и не са уговорени индивидуално, но, противно на ответните твърдения съдът счита, че тези оспорени клаузи не разкриват белезите на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител по смисъла на чл.143 ал.1 ЗЗП, тъй като уговореният им размер не съставлява уговорка във вреда на потребителя и не може да се приеме, че не отговарят на изискването за добросъвестност и не водят до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителите, поради което и ответното възражение за тяхната нищожност на основание чл.146 ал.1 ЗЗП е неоснователно.

С оглед изложеното, предявените по реда на чл.422 ал.1 ГПК иск по чл.430 ал.2 ТЗ вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за просрочена договорна /възнаградителна/ лихва за периода 27.07.2017г. – 12.03.2020г. в размер на 6 718,20 евро, просрочена договорна лихва за периода 13.03.2020г. – 13.05.2020г. в размер на 582,22 евро, просрочена договорна лихва за периода 14.05.2020г. – 06.07.2020г. в размер на 354,25 евро, и иск по чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за просрочена наказателна лихва за исковия период от 27.07.2017г. до 12.03.2020г. вкл. и от 14.05.2020г. до 06.07.2020г. вкл. в размер на 1 336,54 евро са доказани, както по основание, така и в предявените им искиви размери от писменото заключение на ВЛ по ССЧЕ, поради което следва да бъдат уважени изцяло.

На основание чл.86 ал.1 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, поради което за допуснатото неизпълнение ответниците – кредитополучатели дължат на Банката - ищец и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 07.07.2020г. до 26.07.2020г. вкл. в исковия размер от 149,01 евро, установен от ССЧЕ, поради което предявеният по реда на чл.422 ал.1 ГПК иск по чл.86 ал.1 ЗЗД с цена от 149,01

евро се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло.

По реда на чл.422 ал.1 ГПК е предявен и иск с правно основание чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за непогасени комисиони за управление на кредита в размер на 563,22 евро. Искът е доказан по основание, доколкото дължимостта от кредитополучателите на Банката на комисиона за управление на кредита в уговорените размери произтича от т.13 от раздел VI от процесния договор за банков кредит, според който Банката събира комисиона за управление на кредита в размер на 1,5% от разрешения кредит в деня на първото усвояване на кредита и по 0,3% от непогасената главница, платима в началото на всяка следваща година, след изтичане на първата година от срока на действие на д/ра, както искът е изцяло доказан и в исковия размер от 563,22 евро от ССЧЕ, поради което се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло.

На основание чл.78 ЗЗД, разноските по изпълнението са в тежест на длъжника, което обуславя доказаност по основание и на предявените по реда на чл.422 ал.1 ГПК иск по чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за непогасени разноси, дължими за подновяване на договорната ипотека в размер на 323,13 лева в еурова равностойност 165,21 евро по фиксинг на БНБ, и иск по чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за непогасени разноси за връчване на покани чрез ЧСИ рег.№809 в размер на 86,40 лева, превалутирани по фиксинг на БНБ – 44,18 евро, както и исковите са доказани изцяло и исковите им размери от ССЧЕ, поради което се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени изцяло.

На основание чл.121 ал.1 ЗЗД, освен в определените от закона случаи солидарност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена. В процесният случай пасивната солидарност между кредитополучателите е уговорена с процесния договор за банков кредит, задълженията по който същите са поели като солидарни длъжници, поради които и ответниците дължат претендираните парични вземания в исковите размери на ищеца по делото при условията на тяхна пасивна солидарност.

Ответното възражение за изтекла погасителна давност за вземанията на ищеца, както в частта за главницата, така и в частта за лихвите, е неоснователно и недоказано и следва да бъде отхвърлено, доколкото искът по чл.422 ал.1 ГПК е предявен, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда /27.07.2020г./ в рамките на петгодишният давностен срок по чл.110 ЗЗД по отношение на главницата, считано от датата на обявяване на кредита за изцяло и предсрочно изискуем /05.06.2020г./ и тригодишната давност по чл.111 б.„в“ ЗЗД, досежно лихвите, считано от деня, в който вземането е станало изискуемо /чл.114 ал.1 ЗЗД/.

Основателността на предявените искове и по размер е безспорно установена от ССЧЕ, невъзприета от съда само в частта по задача №6, с оглед т.9 от ТР №4/2013 от 18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, поради което и ответните възражения за недоказаност на исковите по размер са неоснователни и недоказани.

Ответното възражение, че извлечението от счетоводни книги е нередовно от външна страна и по съдържание е неоснователно, доколкото същото удовлетворява изискванията за съдържание по чл.60 ал.2 ЗКИ, а от друга страна това възражение е неотнормено за

настоящото исково производство по чл.422 ал.1 ГПК.

По изложените съображения, предявените по реда на чл.422 ал.1 ГПК обективно кумулативно съединени искове следва да бъдат уважени изцяло, като основателни и доказани, като бъде установено съществуването на ищцовото вземане за исковите суми спрямо ответниците при условията на тяхна пасивна солидарност.

По разноските:

Изходът по делото и нормата на чл.78 ал.1 ГПК обуславят основателност на ищцовата претенция за съдебни разноски в исковото производство в доказан общ размер от 2074,80лв. /от които 1436,90лв. вн. ДТ, 127,90лв. довнесена ДТ, 360лв. за ВЛ по ССчЕ и 150лв. ЮК възнаграждение, определено от съда по реда на чл.78 ал.8 ГПК вр. чл.37 ЗПП вр. чл.25 ал.1 НЗПП/, които следва да бъдат възложени в тежест на ответниците.

При този изход по спора, претенцията на ответниците за съдебни разноски за исковото производство е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание т.12 от Тълкувателно решение №4/2013г. от 18.06.2014г. на ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.422, респ. чл.415 ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. С оглед изхода на спора по исковите, предявени по чл.422 ал.1 от ГПК, в тежест на ответниците – длъжници солидарно следва да бъдат възложени направените от ищеца - заявител съдебни разноски в рамките на заповедното производство по Чгр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС общо в размер на 1536,90лв. /от които внесена ДТ от 1436,90лв. и ЮК възнаграждение от 100лв./.

Ответниците не са претендирани съдебни разноски за заповедното производство по Ч.гр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС, поради което и иският съд не дължи произнасяне.

Мотивиран от горното и на основание чл.422 ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **В. М. С.** от гр.В. Т., ул.“П. К. Я.” №..вх., ет., ап..., с ЕГН ***** и **С. Л. С.**, с ЕГН *****, от гр.В. Т., ул.“П. К. Я.” №.., вх..., ет..., ап..., **че дължат СОЛИДАРНО** на „ПИБ“ АД със седалище и адрес на управление гр.С., район И., бул.“Д. Ц.” №.., с ЕИК .., сума в размер на **26 820,94 евро** /двадесет и шест хиляди осемстотин и двадесет евро и деветдесет и четири евроцента/ - просрочена главница, сума в размер на **6 718,20 евро** /шест хиляди седемстотин и осемнадесет евро и двадесет евроцента/ - просрочена договорна лихва за периода 27.07.2017г. – 12.03.2020г.; сума в размер на **582,22 евро** /петстотин осемдесет и две евро и двадесет и две евроцента/ - просрочена договорна лихва за периода 13.03.2020г. – 13.05.2020г.; сума в размер на **354,25 евро** /триста петдесет и четири евро и двадесет и пет евроцента/ - просрочена договорна лихва за периода 14.05.2020г. – 06.07.2020г.; сума в

размер на **1 336,54 евро** /хиляда триста тридесет и шест евро и петдесет и четири евроцента/ - просрочена наказателна лихва за периода от 27.07.2017г. до 12.03.2020г. вкл. и от 14.05.2020г. до 06.07.2020г. вкл.; сума в размер на **149,01 евро** /сто четиридесет и девет евро и един евроцента/ - законна лихва за периода от 07.07.2020г. до 26.07.2020г. вкл.; сума в размер на **563,22 евро** /петстотин шейсет и три евро и двадесет и два евроцента/ - непогасени комисиони за управление на кредита; сума в размер на 323,13 лева в еурова равностойност **165,21 евро** /сто шейсет и пет евро и двадесет и един евроцента/ по фиксинг на БНБ - непогасени разноси, дължими за подновяване на договорната ипотека; сума в размер на 86,40лв., превалутирани по фиксинг на БНБ - **44,18 евро** /четиридесет и четири евро и осемнадесет евроцента/ - непогасени разноси за връчване на покани чрез ЧСИ рег. №809, ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда – **27.07.2020г.** до пълното изплащане на задълженията, предмет на издадена Заповед №668/29.07.2020г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и ИЛ по Чгр.д.№1711/2020г. по описа на РС – Велико Търново.

ОСЪЖДА В. М. С. от гр.В. Т., ул.“П. К. Я.“ №..., вх..., ет.. ап..., с ЕГН ***** и **С. Л. С.**, с ЕГН *****, от гр.Велико Търново, ул.“П. К. Я.“ №..., вх..., ет.. ап..., **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „ПИБ“ АД със седалище и адрес на управление гр.С., район И., бул.“Д. Ц.“ №..., с ЕИК ..., **сума в размер на 2074,80 лв.** /две хиляди седемдесет и четири лева и осемдесет стотинки/, представляваща направени по исковото производство съдебни разноси.

ОСЪЖДА В. М. С. от гр.В. Т., ул.“П. К. Я.“ №..., вх., ет., ап., с ЕГН ***** и **С. Л. С.**, с ЕГН *****, от гр.Велико Търново, ул.“П. К. Я.“ №..., вх., ет., ап... **ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно** на „ПИБ“ АД със седалище и адрес на управление гр.С, район И, бул.“Д Ц“ №, с ЕИК, сума в размер на **1536,90 лв.** /хиляда петстотин тридесет и шест лева и деветдесет стотинки/, представляваща направени в заповедното производство по Ч.гр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС съдебни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните в двуседмичен срок от връчването му пред ВТАС.

След влизане в законна сила на съдебното решение заверен препис от него да се приложи служебно по Чгр.д.№1711/2020г. по описа на ВТРС. **Съдия при ВТОС:.....**

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____